

ELOHIM (51) *sb m*

Teksty nie oznaczają é oraz ó.

sg N Elohim (28). ◇ G Elohima (1). ◇ A Elohima (2). ◇ I Elohim(e)m (11). ◇ L Elohimie (4). ◇
pl N Elohimowie (1). ◇ A Elohimy (1). ◇ I Elohimy (3).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Właściwa hebrajska nazwa Boga, oznacza także niekiedy istoty nadziemskie oraz wyższe godności ziemskie (51) : ktory Bog (ieft ták) wielki iáko Elohim? (marg) Elohim/ ieft to tákíe imię/ ktore íię przypífuie/ naprzod Bogu íamemu/ Potym Sędziom/ Krolom/ Aniołom/ y fáłszywym Bogom. Tu íamego Bogá znáczy. (-). BudBib Ps 76/13 [14]; Abowiem od íłowká tego El ktore moc y ííłę známionuie/ Elohim powod íwoy bierze. CzechRozm 15v; bo ich [anioly] teź písmo íwięte tymże imieniem Elohimy názywa CzechRozm 16; íż dwie íą imioná Boże w písmie í. nazacnieyíze [...] íedno íeft przednieyíze y náíwiętyíze íehowáh [...] Wtore po nim íeft íuż nie ták waźne/ Elohim: ktore áczkolwiek ludziom vrząd Boży ná íobie noízącym/ bywa przyczytáne/ íż íe teź písmo í. tym imieniem názywa CzechRozm 50v, 14v [2 r.], 15 [3 r.], 15v [3 r.], 16 [4 r.], 17 (39).

Szeregi: »Elohim i Adonaj« (2): iáko teź y Zydowie tymi íłowy Elohim y Adonai kílká Boźych períon záráz wyrażáią. LatHar 375.

»Bog (a(l)bo) Elohim« (4): BudBib I 1 marg; A co íie tknie tego íż go [Anioła] íákob Bogiem álbo Elohimem názwál [...] tedy to z ániołá Bogá nie czyni CzechRozm 48, 17v, 26v.

»Elohim abo El« (1): A wždy tych máło nie wízytykích znáeznie písmo Elohimy/ ábo Elmy zowie/ iáko Vriel/ Micháel/ Ráfáel/ Gábriel etc. CzechRozm 51v.

»Íehowa (abo, i) Elohim« [szyk 3 : 1] (4): Y rzekł íehowá Elohim (to íeft/ Pan Bog we trzeb osobách) nie dobrze człowiekowi być íamemu etc. y przepuícíł lebowá Elohim/ íen na Adámá. CzechRozm 16, 50v; CzechEp 301.

Synonimy: Adonaj, Bog.

Cf EL